

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА.

18.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 2-го Марта — 1845 — Wilno. PIĄTEK, 2-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 24 Февраля.

Высочайшею Грамотою, 26-го Января, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена Св. Станислава 1-й степени, состоящій при Командующемъ войсками на Кавказской Линіи и въ Черноморіи, Генераль-Маіоръ *Анненковъ* 2-й.

— Высочайшимъ Приказомъ, 14-го Февраля, назначены: Начальникъ Штаба войскъ на Кавказской Линіи и въ Черноморіи, Генераль-Маіоръ *Норденстамъ*, Помощникомъ Начальника Главнаго Штаба войскъ, на Кавказъ находящихся; Полковникъ *Филлипсонъ*, Исправляющимъ должность Начальника Штаба войскъ на Кавказской Линіи и въ Черноморіи.

— Старшему Чиновнику упраздняемаго Временнаго Отдѣленія Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи, Статскому Совѣтнику *Буткову*, Всемилостивѣйше повелѣно быть Управляющимъ дѣлами Кавказскаго Комитета, на основаніи Высочайше утвержденного 3-го Февраля Положенія о Канцеляріи сего Комитета, и состоять при I Отдѣленіи Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи.

— Предсѣдателю Виленской Палаты Гражданскаго Суда, Статскому Совѣтнику *Чернову*, Высочайше повелѣно быть предсѣдателемъ Кіевской Палаты Гражданскаго Суда.

При IV-мъ Отдѣленіи Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи, учреждается съ Высочайшаго соизволенія Учебный Комитетъ для наблюденія за ходомъ учебной части въ подвѣдомственныхъ Отдѣленію сему учебныхъ заведеній, и для предварительнаго соображенія мѣръ къ лучшему ея во всѣхъ отношеніяхъ устройству.

Комитетъ сей имѣть состоять, подъ предсѣдательствомъ одного извѣстнаго опытною въ дѣлѣ воспитанія юношества лица, изъ Старшаго Чиновника IV Отдѣленія, завѣдывающаго дѣлами по учебной части, (который занимается и производствомъ дѣлъ по Комитету) и Инспекторовъ классовъ С. Петербургскихъ учебныхъ заведеній. Инспекторы классовъ заведеній Московскихъ и Губернскихъ также присутствуютъ въ Комитетъ, во время пребыванія ихъ въ С. Петербургъ.

Предметы занятій Учебнаго Комитета суть слѣдующіе:

1) Предварительное обсужденіе вопросовъ, до учебной части касающихся.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 24-go Lutego.

Przez Najwyższy Dyplomata, 26-go Stycznia, Najłaskawiej mianowany Kawaleremъ orderu Św. Stanisława 1-jej klasy, zostający przy Dowodzącymъ войсками на Kaukazkiej Linii i Czarnomeranii, Jenerał-Major *Annienkow* 2 gi.

— Przez Najwyższy Rozkazъ Dzienny, 14-go Lutego, mianowani: Naczelnikъ Sztabu wojskъ на Kaukazkiej Linii i Czarnomeranii, Jenerał-Major *Nordenstam*, Pomocnikami Naczelnika Głównego Sztabu wojskъ, на Kaukazie znajdującychъ się; Półkownikъ *Filpson*, Sprawującymъ obowiązekъ Naczelnika Sztabu wojskъ на Kaukazkiej Linii i w Czarnomeranii.

— Starszemu Urzędnikowi kassującego się Czasowego Oddziału Własnej Jego CESARSKIEJ MOŚCI Kancellaryi, Radcy Stanu *Buthowowi*, Najłaskawiej rozkazano byдъ Zarządzającymъ Sprawami Kaukazkiego Komitetu, na osnowie Najwyżej utwierdzonej dnia 3-go Lutego Ustawy o Kancellaryi tego Komitetu, i liczyć się przy I Oddziale Własnej Jego CESARSKIEJ MOŚCI Kancellaryi.

— Prezydentowi Wileńskiej Izby Cywilnego Sądu, Radcy Stanu *Czernowowi*, Najłaskawiej rozkazano byдъ Prezydentemъ Kijowskiej Izby Cywilnego Sądu.

Przy Wydziale IV-m własnej Jego CESARSKIEJ MOŚCI Kancellaryi, ustanawia się, za Najwyższemъ zezwoleniemъ, Komitetъ naukowy, dla czuwania nadъ biegiemъ części naukowej. w podwładnychъ Wydziałowi temużъ zakładachъ naukowych, tudzieżъ dla poprzedniego rozważania środkówъ lepszego jejъ we wszelkichъ wzglęдахъ urządzenia.

Komitetъ takowy ma się składać, podъ przewodnictwemъ jednéj zъ doświadczonej w rzeczy wychowania młodzieży osoby, ze Starszego Urzędnika Wydziału IV, zawiadującego sprawami co do części naukowej, (który się zajmuje teżъ razemъ i tokiemъ interessówъ Komitetu) orazъ Inspektorówъ klassъ zakładówъ naukowychъ Petersburskichъ. Inspektorowie klassъ zakładówъ naukowychъ Moskiewskichъ i Gubernialnychъ, także zasiadać będą w Komitecie, w czasie pobytu swego w Petersburgu.

Przedmioty zatrudnieńъ Komitetu naukowego są następujące:

1) Poprzednie roztrząsanie kwestyj, dotyczącychъ części naukowej.

2) Предварительное рассмотрение учебных программ и метод преподавания.

3) Рассмотрение руководств учебных пособий и всех книг, приобретаемых для заведений.

4) Указание на новые сочинения, полезные для воспитывающихся.

5) Установление единообразного порядка во всех равностепенных заведениях относительно хода учебной части.

6) Начертание форм аттестационных списков воспитывающихся, по всем учебным их занятиям, и правил ведения сих списков.

7) Составление правил для производства воспитывающимся испытаний в науках.

8) Предварительное обсуждение всех предположений по устройству и преобразованию учебной части в заведениях, при составлении для них новых Уставов или изменений прежних.

По предварительном сношении с Управляющим Министерством Финансов о пособиях помещичьим имениям Витебской губернии, по случаю бывшего там в минувшем 1844 году неурожая, Г. Министр Внутренних Дел, входил с представлением, по сему предмету, в Комитет Г. Министров.

Государь Император, по положению Комитета, 9 ч. Января мѣсяца состоявшемуся, между прочим, Высочайше повелеть соизволил: разрешить помещикам по займам изъ Опекунскихъ Советовъ, Земнаго Банка и Приказа Общественнаго Призрѣнія на три года все тѣ платежи, коимъ наступать годовые сроки, разумѣя въ томъ числѣ и льготные мѣсяцы, по 1 Нолбря 1845 года, а равно и прежнія недоимки съ тѣмъ, чтобы оныя вносимы были по равнымъ частямъ съ причитающимися процентами, и чтобы текущія съ означеннаго 1 Нолбря, по займамъ, платежи были производимы своевременно.

2) Poprzednie rozpatrywanie programmatów i metod wykładania nauk.

3) Rozpatrywanie dzieł pomocniczych naukowych, tudzież wszystkich ksiązek, dla zakładów nabywanych.

4) Wskazywanie nowych dzieł, dla uczących się pożytecznych.

5) Ustanawianie jednostajnego porządku we wszystkich równego stopnia zakładach, pod względem biegu części naukowej.

6) Skreślenie form list attestacyjnych dla uczniów, co do wszystkich zatrudnień ich naukowych, i prawideł utrzymywania tychże list.

7) Ułożenie prawideł examinowania uczniów z nauk.

8) Poprzednie roztrząsanie wszelkich projektów, względem organizacyi i przekształcenia części naukowej w zakładach, przy układaniu dla nich nowych Ustaw, lub zmienianiu dawniejszych.

Po uprzedniem porozumieniu się z Zarządzającym Ministerstwem Skarbu o wsparciach dla dóbr Obywatelskich gubernii Witebskiej, z powodu doznanego tam w zeszłym 1844 roku nieurodaju, P. Minister Spraw Wewnętrznych, wnosil o tém przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów.

N. CESARZ JEHO MOŚĆ na Zdanie Komitetu, 9 Stycznia bieżącego roku, między innemi, Najwyżej rozkazać raczył: rozłożyć Obywatelom, z pożyczek zaciągniętych w Radach Opiekunich, Banku Pożyczkowym i Izbie Powszechnego Opatrzienia, na trzy lata, wszystkie takie wypłaty, których roczne termina, rachując w to i miesiące ulgi, wypadac będą po 1-go Listopada 1845 roku, a razem też i dawniejsze zaległości, z tém zastrzeżeniem, iżby takowe wypłaty wnoszone były równemi częściami wraz z wypadającymi procentami, oraz iżby bieżące od takowego 1 Listopada z pożyczek wypłaty, uiszczane były w czasie właściwym.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 21 Февраля.

Португальскій посланникъ, виконтъ Каррейра, имѣлъ честь вчера представляться Королю въ аудиенціи и поднести Его Величеству знаки ордена Башни и Меча большаго креста, присланные Королевою португальскою герцогиней Омальскою. Его Величество, принявъ орденскіе знаки, возложилъ ихъ тутъ же на герцога Омальскаго. За симъ Король принималъ депутатовъ, присланныхъ содержателями почтъ, кои просятъ вознагражденія за понесенныя убытки, по случаю устройства желѣзныхъ дорогъ. Его Величество, выслушавъ со вниманіемъ чтеніе длиннаго прошенія, отвѣчалъ на оное слѣдующее: „Почты необходимы въ государствѣ; линіи ихъ пролегаютъ по всей Франціи, и должны на будущее время служить къ подкрѣпленію способовъ сообщенія; посему почты заслуживаютъ особенное покровительство. Уменьшеніе доходовъ ихъ, происшедшее отъ учрежденія новыхъ путей сообщенія, должно быть вознаграждено предоставленіемъ имъ новыхъ выгодъ; обязанность сія лежитъ на правительствѣ, такъ какъ учрежденіе почтъ есть учрежденіе государственное. Коль скоро при устройствѣ новыхъ путей сообщенія, частныя лица лишлись какихъ либо прежнихъ своихъ выгодъ, то справедливо могутъ требовать соответственнаго вознагражденія. Этотъ важный предметъ обратилъ уже на себя вниманіе министровъ, и будетъ еще ими рассмотрѣнъ.“

— Въ палатѣ депутатовъ и въ тюльерійскомъ дворцѣ поговариваютъ, что число убитыхъ Французовъ при нападеніи 31 Января на лагерь Сиди-бель-Абесъ, простирается до 23 человекъ. Говорятъ также, что при этомъ нападеніи, молодой офицеръ Дюбуа, тяжело раненъ въ руку, которую должно было отнять.

— Говорятъ, что правительство получило изъ Мексика удовлетворительныя извѣстія. Партія побѣдившая Сантану, искренно заботилась о восстановленіи порядка и учрежденіи власти. Когда баронъ Алле де Ципре посетилъ съ дипломатическимъ корпусомъ временнаго президента Ферреру, тогда сей послѣдній въ отвѣтной рѣчи своей изъявилъ искреннее желаніе, сохранить доброе соглашеніе между Мексикою и другими держа-

WІADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Франція.

Парижъ, 21 лютего.

Посел португальскій, Vice Hrabia de Carreira, miał wczoraj posłuchanie u Króla, na którym wręczył Monarsze insygnia wielkiego krzyża orderu Wieży i Miecza, przysłane dla Xięcia Aumale od Królowej Portugalskiej. J. K. Mość przyjąwszy je, ozdobił zaraz niemi obecnego Xięcia Aumale. — Następnie Król przyjmował deputacyą pocztmistrzów, którzy podali prośbę swych kolegów, żądających wynagrodzenia szkód, poniesionych przez założenie kolei żelaznych. Monarcha słuchał z uwagą jej odczytania i odpowiedział następnie: „Poczty są niezbędne dla kraju; linie ich rozciągają się po całej Francji; powinnością ich jest uzupełniać i utrzymywać nadal system komunikacyi, i dla tego zasługują na szczególne względy. Dochód ujęty im przez nowe drogi, musi być wynagrodzony innemi dogodnościami. Starać się o to, jest powinnością rządu; albowiem idzie tu o instytucyą rządową. Jeżeli przy zaprowadzeniu nowego systemu, osoby prywatne utraciły nieco ze swych praw dawniejszych, słusznie więc mogą żądać stosownego wynagrodzenia. Ta ważna kwestya zwróciła już na siebie uwagę Ministrów, i będzie powtórnie przedmiotem ich narad.“

— W Izbie Deputowanych i w Tuilleryach zapewniają, że liczba Francuzów, poległych 31 stycznia przyпадzie na obóz Sidi-bel-Abbes, dochodzi do 23. Mówią także, iż P. Dubois, młody oficer, został mocno ranny w rękę, którą mu odjąć musiano.

— Rząd francuzki miał otrzymać z Meksyku wiadomości, dosyć zaspakajające. Stronnictwo, które zwyciężyło Santanę, zajmowało się szczerze przywróceniem porządku i utwierdzeniem swęj władzy. Gdy Baron Alley de Cyprey odwiedził, na czele Cięła Dyplomatycznego, tymczasowego Prezydenta Herrerę, tenże wynurzył w swęj odpowiedzi szczerze życzenie utrzymania dobrego porozumienia między Meksykiem i obecnymi mocarstwami. Prezydent i jego przy-

вами. Президентъ и его друзья старались немедленно возстановить законный порядокъ вещей, и для сего пригласили всехъ избирателей края, чтобы переменить полномочія конгресса, и избрать президента. Мексика, какъ извѣстно, есть представительна-федеральная республика, управление коею, по уставу 1824 года раздѣлено между конгрессомъ и президентомъ. Конгрессъ состоитъ изъ двухъ палатъ: сената и палаты депутатовъ. Президентъ избирается на четыре года, по большинству голосовъ всехъ провинцій. Республика состоитъ изъ 24 штатовъ, изъ коихъ каждому предоставлено право отправлять 3 членовъ на конгрессъ и участвовать въ выборѣ президента. Въ провинціяхъ бывають также въ главныхъ городахъ роды сеймовъ, на которыхъ разсматривають, независимые отъ главнаго начальства, мѣстные вопросы. До сихъ поръ однако же, вопреки уставу 1824 года, конгрессъ самъ избиралъ президента, а съ того времени, только въ третій разъ определены общія выборы въ мексиканскихъ провинціяхъ.

— Генераль Пексанъ, принадлежавшій къ большинству консерватистовъ, снова избранъ депутатомъ въ Мецъ.

22 Февраля.

Совѣщанія палатъ. Засѣданіе Палаты депутатовъ 20-го, и 21-го Февраля. Оба эти засѣданія, на коихъ должна была рѣшиться участь министерства, при балотированіи по проекту закона о тайныхъ расходахъ, привлекли многочисленное собраніе публики; почти всѣ члены палаты были также на своихъ мѣстахъ. Въ засѣданіи 20-го числа, прежде чѣмъ начали соображать вышеупомянутый проектъ, Г. Гарнье Паже потребовалъ, чтобы министры отвѣтили на отероченные дважды вопросы г-на Лербетта, относительно удаленія отъ должностей двухъ членовъ палаты: Гг. Сень-При и Друэнъ де Люп. Президентъ дозволилъ г-ву Лербетту произнести рѣчь, который, основываясь на правилахъ свободнаго мнѣнія и независимости званія депутата въ палатѣ, сильно порицалъ по этому случаю поведеніе кабинета, называя это нарушеніемъ правилъ, и въ нарушеніи семъ выдѣлъ новое доказательство несогласія должностей коронныхъ съ должностію представителя націи. Въ отвѣтъ на это Г. Гизо сказалъ, что, при конституціонныхъ правилахъ независимости депутатовъ въ палатѣ, есть также конституціонныя правила отвѣтственности министровъ, на основаніи коихъ они должны дѣйствовать. Если чиновникъ, состоящій вмѣстѣ и депутатомъ, не раздѣляетъ мнѣній правительства, къ коему самъ по своей должности принадлежитъ; то хотя и можетъ объявить свое мнѣніе въ палатѣ; но въ то же время достоинство его и приличіе требуютъ, чтобы онъ оставилъ свою должность. Равномѣрно и правительство, отвѣтствующее за дѣйствія своихъ членовъ, не можетъ терпѣть въ составѣ своемъ такихъ, кои не соглашаются съ его дѣйствіями, и имѣя въ виду единственно благо общественной службы, вынуждено удалить ихъ. Необходимость сію однако же министръ относилъ единственно къ такимъ случаямъ, въ коихъ различіе мнѣній чиновниковъ въ палатѣ, не относится къ нѣкоторымъ частнымъ вопросамъ, но касается всей вообще политики правительства, какъ это случилось при настоящихъ обстоятельствахъ. — Послѣ сего объясненія министра, признаннаго палатою удовлетворительнымъ, начались пренія по тайнымъ расходамъ.

Первый, состоявшій на очереди ораторъ, баронъ де-Ларси, объявилъ мнѣніе противъ проекта, и упрекалъ вообще политику министровъ въ безсисии, утверждалъ, что настоящее правительство готовитъ для себя паденіе посредствомъ мира совершенно такъ, какъ правительство Наполеона приготовило посредствомъ войны; при чемъ сдѣлалъ замѣчаніе, что въ продолженіе послѣдняго пятидесятилѣтія, ни одно правительство во Франціи не существовало долѣе 15-ти лѣтъ. За сіе послѣднее замѣчаніе оратору предложили остановиться; послѣ чего уступилъ онъ мѣсто на кафедрѣ г-ну Демоссо де-Живре, который поддерживалъ сторону кабинета. За сими Г. Ларошъ-Жакленъ обвинялъ кабинетъ въ униженіи достоинства Франціи преимущественно въ сношеніяхъ съ Англіею, и расстроиваніемъ о здомствѣ чиновниковъ въ государствѣ. Отвѣчая на сіи упреки графъ Морни, осуждалъ поведеніе коалиціи, которая, признавъ правила примирительной политики, служащей основаніемъ и цѣлію настоящаго кабинета, въ то же время возстаетъ противъ членовъ онаго, чтобы мѣста ихъ предоставить своимъ приверженцамъ. Всѣ однако же рѣчи эти, будучи

являе, челии натыхмиаст приwurfіеі правны порзакдек речезы, і дла tego zwolali wszystkich wyborców kraju, dla odnowienia pełnomocnictw kongressu i obrania Prezydenta. Mxyk jest jak wiadomo, reprezentacyjno-federacyjną Rzeczpospolitą, której zarząd, stosownie do ustawy z roku 1824, rozdzielony jest pomiędzy kongress i Prezydenta. Kongress składa się z dwóch Izb: Senatu i Izby Deputowanych. Prezydent bywa mianowany większością głosów przez wszystkie prowincje, na lat cztery. Rzeczpospolita składa się z dwudziestu czterech stanów, z których każdy ma prawo wysłać trzech członków do kongressu, i brać udział w mianowaniu Prezydenta. Prowincje te mają także każda pewny rodzaj swych sejmów, w miastach głównych, na których roztrząsają się, niezawisłe od władzy centralnej, wszelkie kwestye miejscowe. Dotychczas jednak, mimo ustawy 1824 roku, sam tylko kongress obierał Prezydenta, a od tej epoki dopiero (trzeci raz) teraz zwolano powszechne wybory w prowincjach Meksykańskich.

— Jeneral Paixhans, należący do większości konserwatystów, został powtórnie obrany deputowanym w Metz.

Гня 22 лутего.

Обряды Изб. Посидения Избы Депутowanych дня 20 и 21 лутего. Оба те посидения, на которыхъ мѣлъ сіе розрѣшити los министерства, при глосованіи над проектомъ до права о выдаткахъ тайныхъ, сѣагнулы надъвычайно ліезна публичнось; wszyscy prawie członkowie Izby были также на своихъ мѣстахъ. На послѣднемъ д. 20, нимъ зачѣто розтрзасатъ поміеніоны проектъ, P. Garnier Pagés задалъ, aby Ministrowie odpowiedzieli naprзод на odroczone dwukrotnie interpellacye P. Lherbette, względm usunięcia z urzędów dwoch członków Izby: PP. St. Priest i Drouin de Lhuys. Prezes dozwolilъ zabracъ glos panu Lherbette, który opierajacъ się na zasadachъ wolnego zdania i niezawisłości charakteru Deputowanego w Izbie, naganiалъ mocno terażniejszy postępek gabinetu, mieniacъ go bydzъ pogwałcenіемъ tychъ zasad, i zarazem upatrujacъ w nimъ nowy dowód niezgodności urzędów koronnychъ z obowiazkami reprezentanta narodu. Odpowiadajacъ na to P. Guizot, oswiadczył, że obok konstytucyjnej zasady niezawisłości Deputowanych w Izbie, jest także równie konstytucyjna zasada odpowiedzialności Ministrów, p-dług której ciż dzіalacъ powinni. Jeśli urzędnik, będący zarazem Deputowanym, nie podziela widoków rządu, do którego samъ przez swój urządъ należы; może wprawdzie oswiadczyć zdanie swe w Izbie; lecz wtenczas sama jego godność i przyzwoitość wymaga, aby się od urzędu usunął. Nawzajemъ rząd, będącъ odpowiedzialnymъ за dzіalania swychъ członków, nie może cierpieć w składzie swymъ takichъ, którzy jego dzіalania krzyżują, i przez samъ wzglądъ na interesъ służby publicznej, musi ichъ i powinienъ usunąć. Powinność tę atoli Minister stosowałъ jedynie do takichъ przypadkówъ, w których różnica zdań urzędników w Izbie, nie тyczy się tylko tychъ lub owychъ kwestyi szczególnychъ, lecz rozciąga się do całej w ogólności polityki rządu, jak to miało miejsce w okoliczności obecnej. — Po témъ objaśnieniu Ministra, które Izba за dostateczne uznala, przystąpiono do rozpraw nad wydatkami tajnymi.

Первый з kolei мовца, Baron de Larcy, oswiadczył się przeciwъ projektowi, i zarzucajacъ w ogóle słabość polityce Ministrów, twierdził, iż terażniejszy rządъ gotuje sobie upadekъ przezъ pokój, jakъ rządъ Napoleona przezъ wojnę; przyczemъ uczynilъ uwagę, iż w ostatniej połowie stulecia, żadenъ rządъ we Francji nie trwał dluzjey nadъ latъ 15. За то oswiadczenie мовца przywołany do porzadku, ustąpił мѣсца на мównicy P. Demousseaux de Givré, który stronę gabinetu popierał. Następnie, P. Larochejacquelin обвинялъ gabinetъ o пониженіе godności Francji, mianowicie w stosunkachъ z Anglią, i rozszerzałъ się nadъ przedajnością urzędników i wyborców w kraju. Odpowiadajacъ на те zarzuty Hr. Morny, potępiалъ postępowanie koalicyi, która oswiadczajacъ się sama за polityką pojednawczą, będącą zasadą i celmъ terażniejszego gabinetu, powstaje wszakże przeciwъ jego członkomъ, aby ichъ мѣсца swoimi stronnikami osadzicъ. Wszystkie atoli те мowy, będące prostémъ powtórzeniemъ tego, co już po sto razy mówiano, nie odpowiedzialy powszechnemu oczekiwaniu, i gdy P. Joly wstąpił на мównicę, aby d-lsze rozprawy przedluzacъ, szmerъ ogólny zmusilъ go do przzerwania głosu; poczemъ, на żądanie większości Izby, posidzenie odroczone zostało.

простымъ почти повтореніемъ того, что уже сто разъ было говорено, не соответствовали общему ожиданію, и когда Г. Жоли взошелъ на кафедру, съ намѣреніемъ продолжать пренія, тогда общій ропотъ заставилъ его прекратить рѣчь свою; послѣ чего, по желанію большинства палаты, засѣданіе было отерочено.

На засѣданіи 21-го числа. Г. Жоли, порицая вообще политику кабинета, противился утвержденію тайныхъ расходовъ, по той преимущественно причинѣ, что оно можетъ служить доказательствомъ довѣрія палаты къ министрамъ, котораго они нисколько незаслуживаютъ. Мнѣніе сіе опровергали съ жаромъ Г. Лядеръ и, сравнивая состояніе Франціи во время управленія Г. Тьера съ настоящимъ, доказывали, что кабинетъ, 29 го Октября, по всемъ отношеніямъ оказалъ отличныя заслуги государству, и что только въ поддерживаемой имъ политикѣ заключается ручательство будущаго благосостоянія. Послѣ этой рѣчи, по предложенію Г. Билльоля, палата прекратила общія пренія и приступила къ разсмотрѣнію 1-й статьи проекта, по которой сумма требуемаго кредита опредѣляется въ миллионъ франковъ, и для коей членъ оппозиціи Г. Буде предложилъ поправку, чтобы сумму сію уменьшить до 975,000 фр., съ тою единственно цѣлію, чтобы доказать, что министерство не пользуется довѣріемъ палаты. Г. Дассонвиль, въ произнесенной, противъ сего, рѣчи, защищая сторону кабинета и обнаруживая злонамѣренныя дѣйствія оппозиціи, представилъ поведеніе главныхъ предводителей оной въ слѣдующихъ чертахъ: „Г. Одиллонъ Барро, глава крайней лѣвой стороны, бережетъ себя для лучшаго времени, которое вѣрно никогда не наступитъ. Г. Тьеръ глава лѣваго центра, имѣетъ, правда, какую-то свою программу, но такую запутанную и неясную, что никто не знаетъ, что онъ предполагаетъ въ оной. Г. Дюфоръ, глава партіи, которая болѣе всехъ согласуется съ правилами настоящаго правительствa, не общается намъ ничего новаго, что могло бы улучшить эти правила. Нѣкоторые изъ членовъ палаты, опасаящіеся излишняго вліянія духовенства, хотѣли бы, чтобы Г. Дюпенъ занялъ мѣсто президента, а сей послѣдній съ своей стороны, желалъ бы, чтобы г-ну Сенъ Маркъ Жирардену предоставленъ былъ портфель министерства просвѣщенія. Вотъ въ чемъ состоятъ цѣли и виды оппозиціонныхъ партій въ 1845 году. Ни одна изъ нихъ не можетъ образовать министерства, которое лучше настоящаго соответствовало бы нуждамъ государства, или лучшую обѣщало будущность.“— Ораторъ вывелъ изъ сего заключеніе, что онъ не видитъ никакой дѣйствительной причины, по коей палата могла бы требовать перемѣны настоящаго кабинета. Для опроверженія сего убѣдительнаго доказательства, Г. Билльоль, почитаемый главнымъ органомъ новой коалиціи въ палатѣ, вступилъ на кафедру и между прочимъ сказалъ: „Теперь дѣло не въ томъ состоитъ, чтобы узнать, пользуется ли настоящій кабинетъ довѣріемъ палаты или нѣтъ, или, успѣютъ ли его преемники лучше заслужить оное? но необходимо знать положеніе кабинета въ палатѣ. По принятіи адреса, министерство само объявило, что не можетъ продолжать своихъ занятій, если второе постановленіе не изцѣлитъ раны, нанесенной ему первымъ постановленіемъ объ адресѣ. При преніяхъ объ адресѣ, разсматриваемы были всѣ важныя вопросы общей политики министерства, которая тогдашнимъ балотированіемъ палаты была совершенно оуждена. Произошло ли съ того времени что-либо такое, что могло бы перемѣнить положеніе министерства? Нѣтъ. Слѣдовательно предстоить теперь вопросъ, слѣдуетъ-ли привести на жертву выгоды государства кабинету, или кабинетъ дѣйствительно выгодамъ Франціи? Кабинетъ, утверждающій, смертельно пораженъ; и потому онъ не имѣетъ вліянія извнѣ; онъ не имѣетъ уже никакой силы для того, чтобы вести переговоры съ чужестранными державами; чтобы переговоры были успѣшны, державы эти должны быть убѣждены въ томъ, что министерство имѣетъ силу и содѣйствіе въ палатѣ (слушайте!). Такое положеніе министерства можетъ препятствовать ему во внутреннихъ улучшеніяхъ и успѣхахъ, въ развитіи промышленности и торговли.“ И какіе же кабинетъ имѣетъ виды на пріобрѣтеніе снова перевѣса? Министры, правда, ссылаются на примѣръ Англіи, гдѣ, въ 1835 году, Сэръ Робертъ Пиль, съ весьма незначительнымъ большинствомъ остался при кормилѣ правленія. Но это незначительное большинство, при отличныхъ дарованіяхъ и

Na posiedzeniu d. 21, P. Joly, potępiając w ogólności politykę gabinetu, opierał się uchwałę funduszów tajnych, z tego mianowicie powodu, iż ma być uważana za dowód zaufania Izby w Ministrach, na które ci nie zasługują bynajmniej. Twierdzenie to zbijał z zapalem P. Liadières, i porównując stan Francji za rządów P. Thiersa z teraźniejszym, dowodził, iż gabinet z d. 29 października, pod każdym względem zasłużył się dobrze krajowi, i że tylko w przyjętej przezeń polityce, jest rękojmią pomyślności na przyszłość.—Po tej mowie, na wniosek P. Billault, Izba zamknęła rozprawę ogólnę, i przystąpiła do roztrząsania 1-go art. projektu, który summe żadanego kredytu oznacza na milion franków, a do którego członek opozycyi P. Boudet, zaproponował poprawkę, aby ilość tę zmniejszyć do 975,000 fr., a to jedynie w celu okazania, iż ministerstwo nie posiada zaufania Izby. P. d'Haussonville, w zabranym przeciw temu głosie, broniąc gorliwie sprawę gabinetu i wyświadcając podstępne działywanie opozycyi, skreślił następujący obraz postępowania głównych jej przywódców: „P. Odillon Barrot, naczelnik skrajnej Strony Lewej, oszczędza się na lepsze czasy, które nigdy zapewne nie przyjdą. P. Thiers, wódz Lewego Środka, ma wprowadzić jakiś swój program, ale tak zamknięty i ciemny, że nikt nie wie co w nim rzeczywiście zamierza. P. Dufaure, głowa stronnictwa, które najwięcej się zgadza z zasadami teraźniejszego rządu, nie nam nie obiecuje nowego, coby miało te zasady rozszerzyć. Niekórtzy członkowie Izby, hojacy się zbytniego wpływu duchowienstwa, radziby widzieć P. Dupin zasiadającego krzesło Prezesa, który też z swojej strony, radby widzieć P. St. Marc Girardin piastującego tekę ministerstwa oświecenia. Ale oto jest na czem się kończą cele i widoki opozycyjnych stronnictw w roku 1845. Żadne z nich nie jest w stanie utworzyć ministerstwa, któreby lepiej od obecnego odpowiadało potrzebom kraju, lub lepsze obiecywało następstwa.“ Mówca wyciągnął stąd naturalny wniosek, iż nie widzi żadnego powodu, dla czegoby Izba zmiany teraźniejszego gabinetu żądała. Aby zbić to przekonujące twierdzenie, P. Billault, uważany za główny organ nowéj koalicji w Izbie, wszedł na mównicę i rzekł między innemi: „Nie idzie teraz oto, czyli obecny gabinet posiada lub nie posiada zaufania Izby, ani też czy jego następny lepiej na nie potrafią zasłużyć; lecz idzie o parlamentarne położenie gabinetu. Po uchwałę adresu, samo Ministerstwo przyznało, iż nie może pozostać u steru, jeżeli druga uchwała nie zagoi rany, jaką mu pierwsza zadała. Przy rozprawach nad adresem, roztrząsane były wszystkie wielkie kwestye ogólnej polityki ministerstwa, a ówczesne głosowanie Izby, potępiło ją całkiem. Czyż się co stało od owego czasu, przez coby się położenie ministerstwa zmieniło? Bynajmniej. Zachodzi więc teraz pytanie, czy interessa kraju gabinetowi, czy gabinet prawdziwym interesom Francji poświęcić wypada? Gabinet, twierzę to śmiało, jest ugodzony śmiercią; niema więc już wpływu na zewnątrz; niema już żadnej siły do prowadzenia układów z zagranicznymi krajami; gdyż, aby te były pomyslane, w krajach tych panować musi przekonanie, że ministerstwo ma pewną siłę i podporę w Izbie (Słuchajcie!) Toż samo położenie gabinetu, jest mu również przeszkodą do wszelkich ulepszeń i postępów wewnątrz, do rozwinięcia przemysłu i handlu. I jakież są widoki ministerstwa do odzyskania utraconej przewagi? Powołują się wprowadzić na przykład Anglii, gdzie w roku 1835, Sir Robert Peel, z bardzo małą większością, utrzymał się przy sterze. Ale tam ta mała większość, przy talencie i energii Ministra, zamieniła się wkrótce w potężną; podczas gdy u nas, ministeryalna większość, która z razu była potężną, coraz bardziej i widoczniej mniejszeje. Najznakomitsi mężowie, będący siłą i podporą ministerstwa, jak PP. Dufaure, Dupin i inni, opuścili zwolna jego szeregi; wielu innych jest już zachwianych; a nie bynajmniej nie wroży, aby ci co raz odpadli, wrócić mieli na łono gabinetu, który zatem ani powagi swojej odzyskać, ani sprawami kraju skutecznie kierować nie może.“— Mowa ta, z zadowoleniem przez opozycyę przyjęta, wywołała żywą i długą odpowiedź P. Guizota, który przechodząc z kolei do parlamentarnego położenia gabinetu, zaprzeczył wręcz twierdzeniu poprzedniego mówcy, jakoby rozprawy nad adresem zachwiały zaufanie większości Izby ku Ministerstwu; albowiem z pięciu kwestyi, nad któremi głosowano, w jednej tylko i to podrzędnej, większość za niemi nie okazała się dosyć stanowczą, jakkolwiek, podług najsurowszych zasad reprezentacyjnego rządu, za dostateczną uważa

энергии министра, скоро сделалось сильным; тогда как у нас, министерское большинство, бывшее сначала сильным, со дня — на день все более и более ослабевает. Самые знаменитые мужи, служившие опорою министерства, как напр. Г. Дюфурь, Дюпенъ и другие, мало по малу оставили ряды онаго; и между тѣмъ ничто не предсказываетъ, чтобы тѣ, кои уже отпали, соединились снова съ кабинетомъ, который такимъ образомъ не можетъ приобрести снова своего превосходства, слѣд. не можетъ управлять и дѣлами страны съ успехомъ. Рѣчь сѣя, принятая съ удовольствіемъ оппозиціею, вызвала жаркій и продолжительный отвѣтъ г-на Гизо, который, переходя постепенно къ положенію кабинета въ парламентѣ опровергалъ увѣренія предшествующаго оратора, будто бы пренія по адресу пожелали довѣріе большинства палаты къ министрамъ; ибо изъ пяти вопросовъ, по коимъ балотировали, только по одному, и то второстепенному, большинство было на ихъ сторонѣ, впрочемъ не довольно рѣшительное, которое однакоже, по смыслу самыхъ строгихъ правилъ представительнаго правительства, могло быть почитаемо достаточнымъ. „Несмотря на то, — продолжалъ министр, — побужденія наши и личные виды заставляли насъ удалиться немедленно (слушайте!). Но почему же мы не сдѣлали этого? Потому, что до тѣхъ поръ, пока партія, къ коей имѣетъ честь принадлежать, считаетъ себя въ силахъ защищать и поддерживать свою политику, которая есть вмѣстѣ и наша, — мы съ нею не разлучимся.“ — Въ дальнѣйшемъ продолженіи своей рѣчи, министръ представилъ слѣдующую картину политической будущности всякаго новаго кабинета, какой могъ бы основаться на развалинахъ настоящаго. „По особеннымъ, такъ сказать необыкновеннымъ обстоятельствамъ, настоящие противники наши, трудящіеся для нашего паденія, не были бы нашими преемниками. Они не могутъ, или, какъ сами говорятъ, не хотятъ принять въ настоящую минуту кормила правленія. Г. Одиллонъ Барро самъ объявлялъ это; Г. Тьеръ сказалъ то же (Г. Тьеръ съ своего мѣста: „И еще разъ подтвержаю!“), только Г. Билльоль не сказалъ еще ничего. (Общій хохотъ, въ коемъ и самъ Г. Билльоль участвуетъ). И такъ знаете ли господа, что будетъ, если кабинетъ нашъ падеть? Вы не увидите на его мѣстѣ кабинета съ силою побѣдителя, но образуются двѣ власти: попечительная и состоящая подъ попеченіемъ (рукопрещканія); власть правительственная подъ покровомъ оппозиціи, вынуждена будетъ то съ той, то съ другой стороны просить защиты и содѣйствія. Спрашиваю теперь васъ господа, можетъ ли такое положеніе дѣла обезпечить силу и достоинство какъ правительства, такъ и палаты? (рукоплесканія въ центрѣ). О! я хорошо понимаю, что оппозиція, настоящая, великая оппозиція (Смѣхъ), оппозиція которая не думаетъ, чтобы могла съ пользою и съ честью для себя получить немедленно кормило правленія, что оппозиція эта будетъ довольно и такимъ положеніемъ дѣла, и что въ недостаткѣ чего либо лучшаго, все таки извлечетъ изъ онаго какую либо пользу (Смѣхъ). Но я не думаю, чтобы мужи, имѣющіе всегда въ виду достоинство, энергию, силу и дѣятельность правительства, чтобы консервативная партія согласилась на такое состояніе вещей, это превзошло бы мое понятіе. И однако же это истинная политическая будущность, которая открывается передъ нами. Кабинетъ, господа, увѣренъ въ томъ, что его политика, какъ внѣшняя такъ и внутренняя, хороша, достойна и полезна. Въ продолженіи четырехъ лѣтъ, палата была одного съ нами мнѣнія въ этомъ отношеніи. Мы даже и теперь остаемся въ убѣжденіи, что коль скоро палата и нація, во охлажденіи отъ перваго впечатлѣнія преній, по раздумаютъ съ хладнокровнымъ вниманіемъ обо всемъ томъ, что въ продолженіи четырехъ лѣтъ, и что въ послѣднемъ году состоялось будутъ снова раздѣлить мнѣніе кабинета. И этотъ-то именно вопросъ, мы предлагаемъ на ваше ршеніе. Если вы рѣшите его не въ нашу пользу; мы тотчасъ оставимъ дѣла, но мнѣнія нашего не перемѣнимъ. Вамъ извѣстно, что это невозможно. Ни чье мнѣніе, ни наше ни ваше, не зависать отъ балотированія въ палатѣ. Мы только скажемъ самимъ себѣ, если мнѣнія будутъ противъ насъ: Да убѣдись наконецъ новый опытъ Франціи, сколько она, для своего достоинства, вліянія и внѣшней безопасности, сколько для своего внутренняго благосостоянія, можетъ полагаться на политику шаткую, которой оппозиція будетъ покровительствомъ.

być mogła. „Mimo to — rzekł dalej Minister — skłonność nasza i osobisty interes radziły nam usunąć się natychmiast. (Słuchajcie!) I dla czegoż nie uczyniliśmy tego? Oto, że dopóki stronnictwo, do którego mamy zaszczyt należeć, czuje się w stanie bronięcia i utrzymania polityki swojej, która jest zarazem i naszą, dopóty się z niem nie rozłączymy.“ — W dalszym ciągu swęj mowy, Minister skreślił następujący obraz politycznej przyszłości każdego nowego gabinetu, jakiby się na gruzach teraźniejszego mógł podnieść. „Osobliwszym, a raczej niezwyčajnym sposobem, właściwi przeciwnicy nasi, którzy na nasz upadek pracują, nie byłiby następcami naszymi. Nie mogą, czy też, jak mówią, nie chcą, objąć steru rządu w tę chwilę. P. Odillon Barrot sam to oświadczył; P. Thiers też samo powiedział, (P. Thiers ze swego miejsca: „I jeszcze raz powtarzam“), jeden P. Billault tego nie powiedział. (Śmiech ogólny, który sam P. Billault podziela). Wiecież więc, Panowie, co będzie, jeź-li nasz gabinet npadnie? Nie ujrzycie na jego miejscu pewnej siebie władzy zwyciężkiej, ale się utworzą dwie władze: opiekuńcza i pod opieką będąca. (Oklaski). Władza rządowa pod opieką opozycji, od której, raz na prawo, drugi raz na lewo, żebrać będzie musiała swęj pomocy i wsparcia. Pytam więc was Panowie, czyli z takiego położenia rzeczy, może wyjść siła i godność, tak dla rządu jak i dla Izby? (Oklaski w Środku). O! ja pojmuję doskonale, że opozycja, wielka, prawdziwa opozycja, (Śmiech), opozycja która nie sądzi, iżby mogła z pewnością i z zaszczytem dla siebie stanąć zaraz u steru rządu; że opozycja takowa, będzie rada i z tego położenia rzeczy, i że w braku czegoś lepszego, zawsze żeń coś przecieź skorzysta. (Śmiech). Ale żeby mężowie, których obchodzi godność, moc, siła i działalność rządu; żeby stronnictwo konserwacyjne przystać miało na ten stan rzeczy, to przeszłoby moje pojęcie. A jednak jest to cała polityczna przyszłość, jaką mamy w tę chwilę przed sobą. Gabinet, Panowie, ma to przekonanie, że polityka jego, tak zewnątrzna jak i wewnątrzna, jest dobra, zaszczytna i pożyteczna. Przez cztery lata Izba myślała równo z nami w tym względzie. Teraz nawet pewni jesteśmy, że skoro Izba i naród, po przejściu pierwszego wrażenia drżliwości rozpraw, zastanowią się z zimną rozumą, nad tē co w ciągu lat czterech, co w ostatnim roku się stało, podzielać znowu będą zdanie gabinetu. I oto jest właśnie zagadnienie, które wam teraz do rozwiązania podaję. J śli je przeciw nam rozstrzygniecie, usuniemy się zaraz od władzy, ale zdania naszego nie zmienim. Wiecie, iż to jest niepodobna. Nieczyje zdanie, ani nasze ani wasze, nie zależy od głosowania w Izbie. Powiemy tylko samym sobie, jeźli to głosowanie przeciwko nam wypadnie: ohy to nowe doświadczenie przekonało nakoniec Francją, o ile dla swęj godności, wpływu i bezpieczeństwa zewnątrz, o ile dla swęj potmyślności wewnątrz, liczyć może na politykę niepewną, którą opozycja opiekować się będzie.“ — Głośne oklaski w Środku i długie poruszenie w Izbie, towarzyszyły tym ostatnim słowom Ministra. Poruszenie to wzmożło się jeszcze bardziej, podczas krótkiego przymówienia się P. Odillona Barrot, który rzekł między innymi: „Jeźli Francya ma być tego zdania, że oprócz teraźniejszego ministerstwa, wszystkie inne muszą koniecznie pod opieką zostawać, że oprócz teraźniejszej polityki Ministrów, wszelka inna musi być koniecznie słabą, dwoistą, i pozbawioną godności; jeźli to ma być zdaniem i przekonaniem większości w tę Izbie; dobrze przynajmniej, że to jawnie oświadczy, i tak lub owak stanowczo przez swe głosowanie rozstrzygnie. Co się nas (opozycji) tyczy, nie uważamy za małą korzyść, jeźli polityka nasza wyjdzie raz przecie z podrzędnego stanowiska, na jakim dotychczas zostaje. Nie! polityka odważna i szczerą nie jest dla nas małą korzyścią.“ — Po tych słowach, powiedzianych z zapalem i śród

вать. — Продолжительныя рукоплесканія въ центрѣ и сильное движеніе въ палатѣ сопровождали эти послѣднія слова министра. Движеніе это усилилось еще болѣе, при краткомъ отзывѣ г-на Одиллона Барро, который между прочимъ сказалъ: „Если Франція того мнѣнія, что кромѣ теперешняго министерства, всѣ прочія должны непремѣнно оставаться подъ покровительствомъ; что кромѣ настоящей политики министровъ, всякая другая должна быть непремѣнно безсилна, безцвѣтна и лишена достоинства; если это есть мнѣніе и убѣжденіе большинства въ этой палатѣ: то хорошо по крайней мѣрѣ, что палата это обнаружитъ, и такъ или иначе, посредствомъ своего балотирования рѣшить окончательно. Что касается до насъ (оппозиціи), то мы не считаемъ маловажною пользою, если политика наша хотя разъ выйдетъ изъ второстепеннаго положенія, въ коемъ состоитъ дониндѣ. Нѣтъ политика рѣшительнаго и искренняго представлять намъ немалую пользу.“ — Послѣ словъ сихъ, произнесенныхъ съ жаромъ и при большомъ движеніи палаты, президентъ прочелъ добавочную статью г-на Буда, съ присовокупленіемъ, что болѣе 20 членовъ палаты требуютъ тайной балотировки. При сихъ послѣднихъ словахъ президента, громкій хохотъ раздался въ центрѣ, такъ какъ требованіе тайной балотировки произошло со стороны оппозиціи. При чтеніи же именнаго списка членовъ, въ коемъ былъ также и Г. Тверъ, лѣвая сторона нѣсколько разъ произносила: „Мы всѣ помѣщены въ списокъ! Мы всѣ!“ — Наконецъ, среди величайшаго волненія, приступили къ балотированію по добавочной статьѣ Г. Буда. Балотирующихъ было 434. слѣдовательно рѣшительное большинство состояло изъ 218 голосовъ.

Въ пользу статьи оказалось	205
Противъ оной	229 голосовъ.

За тѣмъ на сторонѣ министерства	24 голоса.
оказалось большинства	

За симъ приняты были обѣ отдѣльныя статьи, а наконецъ и весь проектъ закона—относительно кредита на тайные расходы, большинствомъ только 217 голосовъ противъ 41; ибо всѣ лѣвая сторона не принимала участія въ балотированіи.

— Результатъ вчерашняго балотирования по проекту о суммѣ на тайные расходы, въ министерскихъ газетахъ, почитаютъ рѣшительною побѣдою министерства. Напротивъ того, въ оппозиціонныхъ журналахъ утѣшаются тѣмъ, что большинство голосовъ было незначительно, и утверждаютъ, что министры весьма ошиблись въ своихъ ожиданіяхъ. Хотя приверженцы министерства, до начатія вчерашняго засѣданія объявляли, что министерство надеется, но не навѣрное, только на 25 голосовъ, однако оппозиція доказываетъ, что министры ожидали при балотированіи значительнѣйшаго большинства, чѣмъ по проекту о вознагражденіи Пritcharda.

А н г л и я.

Лондонъ 18 Февраля.

Совѣщанія парламента. Засѣданіе нижней палаты 17-го Февраля. Сегодня продолжались пренія о финансовомъ проектѣ сэръ Роберта Пила. Предъ симъ, министру предложено было нѣсколько вопросовъ, въ отвѣтъ на которые онъ объявилъ, между прочимъ, что предложенія его, относительно пошлины съ сахара, не заключаютъ обязательства на всегда, но служатъ только правиломъ на одинъ годъ, хотя, можетъ быть, и лучше было бы, установить пошлину, однажды на всегда, а не измѣнять оной ежегодно. Что кажется до разсѣиваемыхъ слуховъ, что принцъ Альбертъ получить титулъ Короля-супруга, сэръ Робертъ Пилъ увѣрилъ палату, что слухи сіи неосновательны. Послѣ сего г-нъ Гринъ представилъ предложеніе, которое служить основаніемъ финансоваго плаца сэръ Роберта Пила, то есть: чтобы подать съ доходовъ не была отнята. Глава оппозиціи, лордъ Джонъ Русселъ взомель на кафедру послѣ него и вообще нарекалъ на духъ новыхъ распоряженій кабинета; но окончивъ общими обвиненіями, не рѣшился подать голоса противъ предложенія, ни даже представить поправки. Онъ старался только доказать, что въ мирное время подать съ доходовъ неумѣстна, и требовалъ, чтобы на весь иноземный сахаръ наложена была равномерная пошлина. Радикалы не удовольствовались столь общими наре-

вѣліяго порусшенія Избы, Презес оцзыталъ додатеѣ Р. Boudet, додатеѣ, иѣзъ вѣцееѣ нѣзъ 20 цчлонкѣвъ Избы додатеѣ таѣнеѣ гоѣосованіа. На то оѣвѣдеченіе Презеса, гоѣосне ѣмѣечы поднѣосы сѣѣ въ Сродку, гдѣѣѣ ѣдатеѣ таѣнеѣ гоѣосованіа пошзо од оппозицѣи. Nawzajem, подеѣзас, цытатеѣа имѣеннеѣ лѣсты цчлонкѣвъ, на кѣорѣѣ былъ теѣѣ Р. Thiers, Strona Lewa pokilkakrocz wołala: „My wszyscy jesteѣmy na liście! My wszyscy!“ — Nakoniec, śród najwѣkszeѣgo zgiełku, przystapiono do goѣosowanіa nad doдатеѣkiem Р. Boudet. Goѣosujacychъ было 434, stanoweѣza zateѣmъ wѣkszoścъ wynosіła 218 goѣosѣw.

За додатеѣkiemъ падо	205.
Пречеѣиъ нѣму	229 гоѣosѣw.
Министеѣрыална zateѣmъ wѣkszoścъ	24 гоѣosы.

Настѣпнеѣе цыѣѣѣто оба поѣѣдѣннеѣе артыкулы и nakoniec cały projekt do prawa o kredycie na wydatki tajne, wѣkszoścіа goѣosѣwъ 217 przeѣiвъ 41; cała albowiem Strona Lewa wstrzymała sѣѣ od goѣosowanіa.

— Wczorajsze goѣosowanіe nad funduszami tajnymi uwaţane jest przez dzienniki ministeryalne jako zupełne i stanoweѣe zwycięztwo gabinetu. Przeciwnie dzienniki opozycyjne pocieszają sѣѣ tѣmъ, że wѣkszoścъ была tak małą, i twierdzą, iѣzъ Ministrowie mocno sѣѣ w swych nadziejachъ zawiedli. Tymczasem stronnicy ministerstwa, przed rozpoczęciemъ jeszcze wczorajszeѣgo posiedzenia, oѣwѣdeczyli, że gabinet liczy, i to nie z pewnoścіа, tylko na wѣkszoścъ 25 goѣosѣwъ; przeѣiвъ czemu, niektѣre pisma opozycyjne wystapily z twierdzeniemъ, że wѣkszoścъ ta nie moţe bycъ wѣkszą, jak w kwestyi wynagrodzenia Pritcharda.

А н г л и я.

Лондонъ, 18 лютеѣго.

Обрады Парламента. Посѣдченіе Избы Ниѣсшеѣѣ днѣа 17 лютеѣго. Wedługъ porządku dziennego, w dнѣи dzisiejszymъ prowadzono dalej rozprawy nad nowymъ planemъ finansowymъ Sir Roberta Peel. P. przednio zadano Ministrowi kіłka pytań, na kѣore odpowiadając, oѣwѣdczyłъ między innymi, że propozycye jego o ile sѣѣ tyczą cła od cukru, nie zawierają zobowіazania na zawsze, ale mają tylko słuţyć za prawidło na rokъ jeden; chociaţ moţe lepiej by lo, ustanowiwszy razъ cło, nie zmieniać go co roku. Co do rozsiewanęѣj pogłoski, że Xiąę Albert ma otrzymać tytułъ Krѣla-małţenka, Sir Robert Peel zapewnił Izbę, że takowa pogłoska jest zupełnie bezzasadną. Następnie P. Green przedstawiłъ wniosekъ, będący podstawą całego planu finansowego Sir Roberta, to jest: aby podatek od dochodѣwъ i uadal byłъ utrzymany Głowa opozycji, Lord John Russel, zabrałъ po nimъ goѣos, i ogólnie przyganiłъ duchowi nowychъ rozporządzeńъ gabinetu; na tychъ ogólnikachъ jednakъ poprzestалъ, nie śmiejącъ ani goѣosować przeѣiвъ wnioskowi, ani podawać do niego poprawki. Uţiłowалъ tylko dowieścъ, że w czasie pokoju, podatekъ na dochody jest niestosowny, i ѣdzałъ, aby cło na wszelki cukier obcy by lo jednostajne. R. dykalisцi nie poprzestали na takъ ogólnęѣj naganie. P. Rochuckъ podałъ poprawkę, aby przy utrzymaniu nadal podatku od dochodѣwъ, wolną od niego była klasa przemysłowa i klasa urzędnikѣwъ. Podłuţszychъ rozprawachъ nad tymъ przedmiotemъ, poprawka ta odrzuconą zo-

каміемъ. Г-нъ Ребукъ внесъ поправку, чтобы, если подать съ доходовъ не будетъ отменена, промышленный классъ и чиновники были отъ оной освобождены. После преній по сему предмету, поправка сія отринута была 263 гласами противъ 55, то есть, большинствомъ 208 гласовъ. Дальнѣйшія пренія отерчены до наступающаго засѣданія.

— Въ сегодняшнемъ засѣданіи, Г. Гавесъ представилъ прошеніе, за подписію многихъ лицъ, противъ предложеннаго усиленія арміи и флота. За симъ палата разсматривала докладъ относительно работы, какимъ подвергаются дѣти на фабрикахъ.

20 Февраля.

На вчерашнемъ засѣданіи нижней палаты, послѣ отвѣта перваго министра на вопросы о вскрытіи частныхъ писемъ, приступлено къ учрежденію комитета для открытія необходимыхъ кредитовъ, и для окончательной балотировки на счетъ продолженія на будущее время подачи съ доходовъ. Сначала взошелъ на кафедру г-нъ Ребукъ, представилъ Бата, и внесъ къ проекту сэръ Роберта Пилля поправку, въ коей требовалъ, чтобы подать сія была также распространена и на Ирландію. Поправку г-на Ребука опровергали: канцлеръ казначейства, сэръ Р. Пилль и лордъ Пальмерстонъ, и потому она отвергнута 275 гласами противъ 33. Вслѣдъ за симъ палата приступила къ собиранію гласовъ по проекту дальнѣйшаго продолженія въ своей силѣ подачи съ доходовъ, и приняла оный большинствомъ 228 гласовъ противъ 30. Пренія по предмету дополнительной статьи къ проекту о пошлннѣ на сахаръ, внесенной лордомъ Русселемъ, отложены до слѣдующихъ засѣданій.

— Въ сегодняшнихъ журналахъ пишутъ о кончинѣ графа Вестминстерскаго. Онъ былъ однимъ изъ богатѣйшихъ людей въ Англіи, и доходы его простирались до 400,000 ф. ст. Титла и званіе покойнаго наследуетъ Ричардъ графъ Гросвенорскій, старшій сынъ маркиза.

— Лордъ Брумъ занимается теперь сочиненіемъ жизнеописанія Волтера, которое намѣренъ въ одно время издать на англійскомъ и французскомъ языкахъ, въ Парижѣ и Лондонѣ.

Испанія.

Мадридъ, 6 Февраля.

На вчерашнемъ засѣданіи конгресса, Г. Фернандезъ де-ла-Гозъ требовалъ у министровъ объясненія на счетъ выстрѣловъ съ англійскихъ баттарей въ Гибралтарѣ по испанскому военному пароходу *Gironda*. Морской министръ возразилъ на это, что командиръ англійской баттары полагалъ по ошибкѣ, что испанскій корабль *Gironda* приблизился къ гибралтарскимъ баттареймъ на пушечный выстрѣлъ. Испанскій командиръ гибралтарской линіи, генералъ Лара, потребовалъ удовлетворенія, которое было ему и доставлено: губернаторъ Вильсонъ назначилъ виновнаго офицера къ другой баттарей, и предписалъ, чтобы отнынѣ впредь никогда и ни по какому испанскому кораблю не стрѣлять; самъ же отправился лично на гибралтарскую линію для того, чтобы генералу Ларѣ изъяснить свое сожалѣніе по случаю сего происшествія.

— Всѣ здѣшніе журналы заняты разсужденіями относительно проектовъ желѣзныхъ дорогъ, которыя и ютъ быть построены въ Испаніи. Самымъ важнымъ изъ проектовъ, можетъ почесться тотъ, по которому предполагается построить желѣзную дорогу изъ Бильбао въ Мадридъ и изъ Мадрита въ Аликанте, долженствующую открыть сообщеніе между двумя морями. Въ газетѣ *Posdata* утверждатъ, что предположено также построить желѣзную дорогу изъ Мадрита въ Кадиксъ, и что исполненіе оной предоставлено французскому обществу, съ привилегією на 99 лѣтъ. Говорятъ также еще о другой линіи изъ Леона въ Мадридъ, которая приведена будетъ въ исполненіе англійскою компанією.

8 Февраля.

На сегодняшнемъ засѣданіи сената, въ ту именно минуту, когда хотѣли уже приступить къ преніямъ по проекту закона о назначеніи содержанія духовенству, министръ финансовъ, Г. Монъ, отъ имени правительства сдѣлалъ слѣдующее объявленіе:

стала 263 гласами противъ 55, то есть, большинствомъ 208 гласовъ. Дальнѣе разпрары отсрочено до слѣдующаго засѣданія.

— На посиденіи Р. Хауесъ представилъ петицію wielu osob, противъ замierzonemu powiększeniu marynarki i wojska. Następnie zajmowano się zbadaniem pracy, jakiej podlegają dzieci w fabrykach.

Дня 20 лутега.

На вчорайшемъ посиденіи Тзы Нижней, по отвѣдзи даней przez pierwszego Ministra na interpellacye względem otwierania listów, zajęto się, według porządku dziennego, utworzeniem komitetu dla udzielenia potrzebnych kredytów, i ostatecznem głosowaniem o dalszym trwaniu podatku od dochodów. Naprzód zahrał głos P. Roebuck, reprezentant z Bath, przedstawiając do projektu Sir R. Peel nową poprawkę, w której żądał, aby podatek ten rozciągnięto także i na Irlandyę. Wniosek ten zbijali: Kanclerz skarbu, Sir R. Peel i Lord Palmerston; jakoż odrzucon został większością 275 głosów przeciw 33. Zaraz potem Izba przystąpiła do głosowania nad projektem do prawa względem dalszego utrzymania podatku od dochodów, i przyjęła go większością 228 głosów przeciw 30. Rozprawy nad dodatkami względem cła od cukru, wniesionemi przez Lorda Russel i przez P. Gibson, odłożono do następnych posiedzeń.

— Dzienniki dzisiejsze donoszą o zgonie Margrabiiego Westminster w 78 roku życia. Był on jednym z najbogatszych ludzi w Anglii, gdyż roczne dochody jego wynosiły 400 000 funt. szter. Tytuły i godności po nim obejmuje Ryszard Hrabia Grosvenor, najstarszy syn Margrabiiego.

— Lord Brougham pisze obecnie biografią Voltaira, w angielskim i francuzkim języku, której dwa jednoczesne wydania wyjdą w Paryżu i Londynie.

Hiszpania.

Мадридъ, 7 лутега.

На вчорайшемъ посиденіи Конгрессу, P. Fernandez de la Hoz żądał od Ministrów objaśnienia względem strzelania angielskich baterii w Gibraltarze do hiszpańskiego wojennego parostatku *Gironda*. Minister marynarki odpowiedział, że oficer dowodzący angielską baterią sądził mylnie, iż hiszpański okręt *Gironda* zbliżył się na odległość strzału do baterii gibraltarskich. Hiszpański dowódca linii Gibraltarskiej, Jeneralъ Lara, żądał natychmiast zadosyćczynienia, które mu też udzielonem zostało. Gubernator Wilson przeniósł winnego oficera do innej baterii, i rozkazał, aby odtąd nigdy do żadnego hiszpańskiego okrętu nie strzelano ostrym nabojem; sam zaś udał się na linię Gibraltarską, aby Jeneralowi Lara wynurzyć swoje ubolewanie z powodu tego wypadku.

— Wszystkie dzienniki tutejsze zajęte są projektami kolei żelaznych mających się założyć w Hiszpanii. Najważniejszym z nich jest założenie kolei żelaznej z Bilbao do Madrytu i z Madrytu do Alicante, któraby otworzyła związek pomiędzy dwoma morzami. Dziennik *Posdata* zapewnia także, że postanowiono założyć kolej żelazną z Madrytu do Kadixu, i że budowa jej ma być poręczona kompanii francuzkiej, z przywilejem na 99 lat. Mówią także o innej jeszcze kolei z Leona do Madrytu, która ma być wykonana przez kompanią angielską.

Дня 8 лутега.

На dzisiejшемъ посиденіи Сенату, gdy właśnie miano przystąpić do rozpraw nad projektem do prawa o uposażeniu Duchowicństwa, Minister skarbu, P. Mon, w imieniu rządu, uczynił następujące oświadczenie:

„Правительство признает нужным объявить сенату, что министерство Ея Королевскаго Величества, предлагая проект закона относительно приостановления продажи духовных имѣній, имѣло въ виду преимущественно то, чтобы въ послѣдствіи требовать возврата сихъ же имѣній, коль скоро это оказалось бы возможнымъ. Съ этою цѣлію правительство предоставило себѣ право назначить соответственное время для соображенія сего дѣла. Теперь правительство полагаетъ, что соответственное время уже наступило, и объявляетъ кортесамъ, что оно готово предложить имъ по сему предмету новый проектъ закона.“

Сіе объявленіе министра возбудило общее удивленіе, тѣмъ болѣе, что всѣмъ извѣстно, что еще недавно Г. Монъ былъ отчаяннымъ противникомъ сего проекта, и что своими выходками въ палатѣ депутатовъ заставилъ нѣкоторымъ образомъ Маркиза Виллума и двадцати его приверженцовъ, намѣревавшихся предложить сказанный проектъ, выйти изъ сената. Таковую перемену мнѣнія министра, приписываютъ вліянію личнаго мнѣнія Королевы, рѣшительно расположенной въ пользу сего проекта, а также вліянію большинства, оказавшагося въ пользу онаго въ кабинетѣ, на сторонѣ котораго находится и генералъ Нарваэзъ.

СѢВ. АМЕР. СОЕД. ШТАТЫ.

Нью-Йоркъ, 31-го Января.

Палата представителей конгресса Соединенныхъ Штатовъ утвердила, большинствомъ 120 голосовъ противъ 98, проектъ постановленія о присоединеніи Техаса къ Штатамъ. Сенатъ еще не разбираетъ сего важнаго вопроса. По силѣ этого постановленія, Техаская земля будетъ составлять особую область, для которой уставъ изданъ будетъ конгрессомъ Соединенныхъ Штатовъ къ 1-му Января 1846 года. Послѣ чего область сія поступитъ въ составъ Штатовъ; общественный долгъ останется исключительно на ея ответственности и на погашеніе онаго назначаются непроданныя донивъ земли. Область будетъ раздѣляться на двѣ полосы; въ одной изъ нихъ, южной, подъ 36° 30' широты допускается существованіе рабства, если жители того пожелаютъ, но въ другой, сѣверной, рабство не будетъ имѣть мѣста. Окончательное рѣшеніе сего вопроса зависитъ теперь отъ сената, опредѣленіе котораго весьма сомнительно, потому, что зависитъ отъ перевѣса одного или двухъ голосовъ. По утвержденіи постановленія о присоединеніи Техаса, немедленно приступлено было къ разсмотрѣнію вопроса о спорныхъ земляхъ надъ рѣкою Орегонъ, и нѣтъ почти сомнѣнія, что вопреки протеставціямъ Англіи, постановлено будетъ занять тѣ земли до 45° 40' широты. Ежели сенатъ, по какимъ либо уваженіямъ, не откажетъ въ утвержденіи постановленія о присоединеніи Техаса и о занятіи земель надъ рѣкою Орегонъ, то Соединенные Штаты, вслѣдствіе козней демагоговъ и происковъ торгующихъ невольниками, вовлечены будутъ въ неизбежную войну съ Мексикою и Англіею.

М Е К С И К А.

Извѣщаютъ, что Сантана, будучи разбитъ совершенно 4-го Января, въ сраженіи подъ Аппаномъ, захваченъ противниками его Браво и Паредесомъ въ плѣнъ, и отведенъ въ Мексику. Извѣстіе сіе требуетъ однако подтвержденія; ибо по достовернымъ донесеніямъ, генералъ Браво, 31-го Декабря, находился еще въ Мексикѣ. Во всякомъ случаѣ нѣтъ сомнѣнія, что Сантана не избѣгнетъ этой участи, такъ какъ онъ объявленъ измѣнникомъ и лишень покровительства законовъ, а притомъ со стороны сената приняты дѣятельныя мѣры въ случаѣ его побѣга.

„Рząd uznaje za stosowne obwieścić przezemnie Senatowi, iż ministerstwo Królowej Jej Mości, wnosząc projekt do prawa względem wstrzymania sprzedaży dóbr duchownych, uczyniło to jedynie w tym celu, aby później żądać zwrotu tychże dóbr, skoro by to w przyzwoitym sposobie nastąpić mogło; dla tego też rząd zachował sobie prawo wybrania stosownego czasu, do uskutecznienia tego zamiaru. Obecnie Rząd jest tego zdania, że ta stosowna pora nadeszła, i oświadcza Korteżom, iż gotów jest przedłożyć im w tym względzie nowy projekt do prawa.“

To oświadczenie Ministra wzbudziło powszechnie zadziwienie, tém bardziej, iż wiadomo jest wszystkim, że niedawno jeszcze P. Mon był właśnie najzaciętszym przeciwnikiem tego projektu, i że przez swe namiętne wybuchy w Izbie Deputowanych, zmusił niejako M. gr. Villuma i dwudziestu jego stronników, którzy rzeczoną projekt wnieść mieli, do wystąpienia z Kongresu. Zmianę tę opinii Ministra przypisują wpływowi osobistego zdania Królowej, która jest stanowczo za tym projektem, tudzież wpływowi większości, jaka się za nim oświadczyła w gabinecie, a na której czele stoi Jenerał Narvaez.

STANY-ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ.

Nowy-York, 31 stycznia.

Izba Reprezentantów kongresu Stanów Zjednoczonych, przyjęła większością 120 głosów przeciw 98, postanowienie o wcieleniu Texasu do Unii Państw Amerykańskich. Senat jeszcze nie przystąpił do roztrząśnienia tej ważnej kwestyi. Postanowienie dotąd przyjęte, jest takiej treści: że Texas ma składać Stan osobny, którego ustawa przed 1-m styczniem 1846 roku musi być przez kongres Stanów-Zjednoczonych ratyfikowaną; stan ten zostanie następnie przyjęty do Unii; długi Texasu pozostaną jego ciężarem, a na ich opłatę służyć mają grunta, dotąd nie rozprzedane. Kraj będzie podzielony na dwie części: w południowej, pod 36° 30' szerokości może istnieć niewolnictwo, jeżeli mieszkańcy tego życzą; w drugiej zaś, północnej, niewolnictwo niema miejsca. Zresztą cała ta rzecz ma być jeszcze ostatecznie roztrząśniętą przez Senat, i wyrok jego w tej mierze jest nader wątpliwy, bo zawisły od jednego lub dwóch głosów. Zaraz po głosowaniu w kongresie nad wcieleniem Texasu, zajęto się rozbiorem kwestyi o ziemiach spornych nad rzeką Oregon, i wątplić prawie nie można, że niezwłocznie ich zajęcie po 51° 40', bez względu na protestacye Anglii, zostanie uchwalone. Jeżeli Senat, z pobudek wyższej moralności, nie odmówi sankcyi swojej wcieleniu Texasu i zajęciu ziem spornych nad Oregonem, Stany-Zjednoczone, dzięki namiętności demagogów i chciwości handlarzów niewolnikami, będą narażone na niechybną wojnę z Meksykiem i Anglią.

М Е Х И К.

Głoszą, że Santana pobity na głowę, dnia 4 stycznia, na równinach pod Appan, przez przeciwników swoich: Jenerałów: Bravo i Paredes, został wzięty w niewolę, i przez Bravo odprowadzony do Meksyku. Wiadomość ta jednak potrzebuje potwierdzenia, gdyż według doniesień zupełnie pewnych, Jenerał Bravo d. 31 grudnia jeszcze nie wydalil się był z Meksyku. W każdym jednak razie wątplić nie podobna, że Santana wkrótce upaść musi, gdyż Senat ogłosił go za zdrającę i za wyjętego z pod prawa, a nadto przedsięwziął energiczne środki, aby mu przecięć wszelką drogę do ucieczki.